

mange Tilfælde, at Staten griber ind, og jeg tror, at den ærede Ordfører ikke er ganske uenig med mig i saa Henseende, men en af de farligste Glibebaner at komme ind paa er at købe sig Fragtnedjættelser til paa den ene eller den anden Maade. Naar Staten selv har Jærnbaner eller slikt, veed man, hvilket Tryk der bestandig øves for at komme længere og længere ned med Taksterne. Skulle vi nu ogsaa begynde at købe billige Fragttakster hos private Folk, kunne vi lige saa godt gøre det ene Sted som det andet, med samme Ret det ene Sted som det andet, og det forekommer mig desuden, at man efterhaanden kommer ind paa at skabe en fuldkommen ubillig Konkurrence for de driftige jydskt Byer paa Østkysten ved paa enhver Maade at begunstige Transporten over Esbjerg.

Klein: Da jeg traadte ind i Salen i Dag — jeg beklager, at jeg var forhindret fra at komme ved Mødets Begyndelse — hørte jeg, at den ærede Ordfører (Tutein) omtalte Banegaardsforholdene ved Viborg, og for saa vidt var det mig en Tilfredsstillelse at høre ham, som han jo udtalte sig paa en meget velvillig Maade, idet han gav Løfte om, at dette Spørgsmaal skulde blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse i Udvalget inden 3dje Behandling. For saa vidt kunde jeg maasse have beroliget mig og havde ikke nødig at tage Ordet, men det forekom mig, at den højtærede Indenrigsminister (Ingerslev) ikke udtalte sig paa en fuldt saa velvillig Maade overfor Viborg, og derfor anser jeg det for at være min Pligt at sige nogle Ord, inden Sagen gaar til den videre Overvejelse, som jeg haaber, der maa blive den til Del. Spørgsmaalet er jo, om Banestationen ved Viborg skal forblive, hvor den er, kun at den ombygges og væsentlig udvides, eller om den skal flyttes til et andet Sted ved Viborg. Den ærede Minister udtalte jo, at det var et stort Spørgsmaal, om der ved denne Omflytning vilde vindes noget for Driften. Ganske vist bliver man fri for det høist kedsommelige Rebrøussement, som der er ved den nuværende Banestation, men saa til Gengæld skulde Banegaarden flyttes hen til et Sted, som ligger 50 Fod højere end den nuværende Banegaard, og dette vil altsaa medføre en Stigning paa Slutningen af Banestrækningen, som jo vistnok vil være forbunden med Omkostninger. Han mente dernæst, at det nok kunde have nogen Interesse for Malsrup—Viborg-Banen, idet den vil blive forkortet og det ikke saa ganske lidt ved denne Omflytning af

Banen, men sluttede med at sige, at det er ubetinget og utvivlsomt af stor Interesse for Viborg, at Flytningen af Stationen finder Sted. Dette er jo vistnok sandt. Som ogsaa anført af den meget ærede Minister indgik Byraadet allerede i Marts Maaned forrige Aar med et Andragende om, at det maatte blive taget under Overvejelse, om ikke den nuværende Banegaard maatte kunne flyttes; jeg er i Besiddelse af en Genpart af dette Andragende. Jeg skal ikke trætte det ærede Ting med at oplæse større eller mindre Dele deraf, men som den, der er personlig bekendt med Forholdene i Viborg, som den, der ikke blot er kommen der oftere i de sidste Aar — for visse Aarsagers Skyld — men som ogsaa tidligere har boet i flere Aar i Viborg, kender jeg Forholdene der særdeles godt, og jeg kan derfor med god Samvittighed bekræfte Rigtigheden af, hvad Byraadet har anført, hvis dette i øvrigt gjordes nødvendigt. Det forholder sig virkelig saaledes, som Byraadet siger, at det vistnok tør siges, at der vanskelig findes nogen Banegaard i Landet med tilsvarende Trafik, hvor Forholdene helt igennem, saavel i Henseende til Person- og Godstrafikken som særlig med Hensyn til Driftsforholdene, ere saa slette som her i Viborg. Det er den fuldstændige Sandhed. Spørgsmaalet er nu, om man vil kunne væsentlig forbedre disse slette Forhold ved at foretage den Udvidelse af Terrainet, den Ombygning, Tilbygning o. s. v., som har været paatænkt. Dette tillader jeg mig i høj Grad at betvivle. Den fornødne Plads skal staves tilveje ved at man udgraver en større eller mindre Del af et Bassektrøg, som kun efterlader en forholdsvis snæver Passage mellem Bassen og Viborg Sø. Efterhaanden som Forholdene udvikle sig, og det maatte blive nødvendigt at udvide Stationsbygningerne, maa man ind paa den samme Operation igen og, om jeg saa maa sige, grave sig Plads til at bygge paa. Men en Indsnævring vil der altid blive, og en uheldig Nærhed baade af Vand og Sindsfygeanstalten vil der altid komme til at blive. Nu har jeg den Mening, at man bør betænke sig vel, inden man gaar til store finansielle Udgifter. Uagtet vi ere blevne vænnede til i de sidste Aar at betragte os som ganske overordentlig rige, mener jeg dog, at det er rigtigt altid, naar der er Spørgsmaal om en Udgift af flere Hundrede Tusinde Kroner, at se sig vel for, inden man skrider til en saadan Udgift. Jeg er altsaa ingenlunde tilbøjelig til letfindig at opfordre Regering og Rigsdag til at kaste Pengene bort til Jærnbaneanlæg. Men jeg har rigtignok ogsaa den Mening, at den fletteste